

Om baggrunden for prismærkereglene oplyses i lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 3, at da afgiften af de kemiske bekæmpelsesmidler, der er omfattet af lovforslagets kap. 1, baseres på detailværdien, er det nødvendigt, at detailværdien bindes igennem faste detailpriser. Ordningen indebærer, at en detailhandler kan sælge et bekæmpelsesmiddel til en lavere pris end den fastsatte maksimumspris ved at give rabatter og dermed nedsætte sin avance for varen. Hvis virksomhederne derimod ønsker en højere pris for bekæmpelsesmidlet, kræver dette en ommærkning af varerne, idet det efter forslaget er forbudt at sælge varer til en højere pris end den, der er angivet på prismærket. I et sådant tilfælde skal varerne forsynes med et nyt prismærke fra de statslige told- og skattemyndigheder, der angiver afgiftskategori samt varens højeste detailpris inklusive afgiften og moms, jf. lovforslagets § 6.

Ordningen indebærer således, at det er muligt for detailhandleren at konkurrere på prisen ved at give rabatter og dermed nedsætte sin avance. Da der vil være visse administrative omkostninger forbundet ved, at virksomhederne nedsætter den fastsatte maksimalpris, idet der skal gennemføres nye prismærkninger i detailledet, er det forventningen, at netop rabatterne vil være et vigtigt konkurrenceparameter, jf. bemærkningernes pkt. 3.

Det kan oplyses, at en lignende ordning findes på tobaksområdet, hvorefter den afgiftspligtige værdi for tobak er varens højeste detailpris inklusive tobaksafgiften og moms og uden rabatfradrag af nogen art, jf. § 28, stk. 1, i lov nr. 1016 af 19. december 1992 om tobaksafgifter. Efter lovens § 28, stk. 2, fastsættes detailprisen af fremstillingsvirksomheden, dennes repræsentant eller importøren. Disse afgiftsregler gennemfører bl.a. Rådets direktiv af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af afgifterne på andre former for forarbejdet tobak end cigaretter, 92/70/EØF. Det fremgår af direktivets art. 3, at medlemsstaterne anvender en punktafgift, der bl.a. kan være en værdipunktafgift, beregnet på grundlag af de maksimale detailsalgspriser for hver vare, der frit er fastsat af de i Fællesskabet etablerede fabrikanter og importører.

Den ovennævnte anvendelse af provenuet fra bekæmpelsesafgiften rejser endvidere spørgsmål i forhold til EF-traktatens kap. 1, konkurrencereglerne, art. 92, stk. 1, og disse lovforslag vil derfor blive notificeret for Kommissionen efter statsstøttereglerne. Afgiftslovforslaget vil derfor ikke kunne sættes i kraft, førend Kommissionens godkendelse foreligger efter EF-traktatens art. 93, stk. 3, jf. de almindelige bemærkninger til lovforslagets pkt. 8.

BJØRN WESTH

/ Johan Reimann